

Bár csak térben és időben tájékozott lehetnék. De mire megyek vele? Hiszen a reám zúduló információs áradat miatt máris olyan állapotba kerültem, mint kortársam, Mr. John Glenn a késői űrutazást követően. Engem azonban nem kárpótol megpróbáltatásaimért a kék bolygó csodálatos látványa. Bizony erőfeszítéseim fejében egészen más élményeket kell elviselem.

Az Erzsébet téri mélygaráznak talán némi esélye van arra, hogy helyzete konszolidálódjék. Ám épüljön fel másol a nemzeti színjátás szentélye, hadd kísértés benne *Aczél* György helyett inkább *Lear király* szelleme. Pompás stratégiai érzékkel ismerte fel és jelölte meg az ellentámadás célját és irányát a szabad demokraták szürke agyállománya. A 4-es metró vonulatában. *Demszky* Gábor személyében pedig kipróbált hadvezér állt annak a hadműveletnek az élére, amely valójában az államhatalom mielőbbi megragadására irányul. Az ellencsapás sikerének a szolgálatában máris a közlekedési káosztól gyötört fővárosi lakosok jelentős tömegét lehet mozgósítani. Folyik tehát az aláírásgyűjtés bevallottan a metró építése, valójában azonban a „gyűlölet kormányának” a megbuktatása érdekében. A főpolgármester pedig egyelőre sem a nyomvonal, sem az időpont, sem pedig a költségek tekintetében nem mutatkozik engedékenynek. Elkészült már a keresetlevél is annak megállapítására, hogy érvényes-e a főváros és a magyar állam között e tárgyban az előző koalíció idején kötött (közönséges halandó számára ismeretlen) szerződés. Hogy mikor van helye megállapítás iránti keresetnek, az a jogi szakvizsgán nem kérdés, hanem mentő kérdés. Döntsen hát a független bíróság, habár görnyed az ügyhátalék súlya alatt, és szervezete átalakulóban van. Az *ítélőtáblák felállításának az el-*

A szerző ügyvéd

Több mint kormányváltást: becsülettel rendszerváltást

Bellum omnium...?

halasztására vonatkozó kormányhatározat gyorsított tárgyalására pedig – határozatképtelenség miatt – nem került sor. (Majd a késői utókor eldönti, hogy ez a helyzet azért következett-e be, mert számos kormánypárti képviselő távol maradt az ülésteremtől, vagy azért, mert számos jelen lévő ellenzéki képviselő nem nyomta meg a szavazógombot.)

Nyoma veszett negyvenmillió forint áfának, adja hírrül a Világgazdaság november 19-i száma. A cikket *Bartus* László jegyezte. A tintahal módjára szerkesztett cikk számtalan cég- és személynevet, adatot, következtetést, feltételezést variál, kombinál és permutál. A kásahegyből kedvünk szerint kiolvashatunk bármit, ami terhelő a „Fidesz közeli” körökre. A cél kétségtelenül ismét *Simicska* Lajos lejárata. A cikk azonban csupán azt a „terhelő” adatot tartalmazza, hogy 1995 nyarán *Simicska* Lajos és *Kövér* Szilárd – észlelve, hogy hamis adásvételi szerződéssel átjátszani kívánják a révfülöpi állítólagos Fidesz-üdült – feljelentést tett a rendőrségen ismeretlen tettes ellen, aminek nem volt fogamatja. Az APEH pedig egy *Töreki* Ottó nevű úr részére (akinek semmiféle kapcsolatát nem sikerült még valószínűsíteni sem a Fideszsel) a visszaigényelt áfát kiutalta. A helyzet pikantériája, hogy ugyanezen a napon BAR-TUSS szignóval megjelent egy cikk a Napi Magyarországon is, amely az NBH-nak azt veti a szemére, hogy a *Simicska* Lajos által tett feljelentésnek azért nem lett fogamatja, mert a titkosszolgálat beavatkozott. A cikk szerint *Simicska* Lajos, amint 1998 nyarán átvette az APEH-

elnökségét, az általa lefolytatott vizsgálat eredménye alapján újabb feljelentést tett a rendőrségen, csalás miatt ismeretlen tettes ellen. November 20-án a láthatatlan karmester pálcájának a beintésére unisono és fortissimo felzendül az írott és elektronikus média kórusa, amely megelégedetten adja hírrül, hogy „kettős publikálás” jogcímén – *Forró* Tamás feljelentése folytán – etikai eljárás indul a Napi Magyarország „sajtóorgánium” ellen a szellemi termék illetéktelen eltulajdonítása és a szerző nevével való visszaélés miatt.

A baloldalhoz közel álló médiák rágalmából olyan kimeríthetetlen készletekkel rendelkeznek, hogy a felesleget a telített hazai piacon elhelyezni már nem képesek. Ezúttal – budapesti tudósítója tollából – a tekintélyes német konzervatív napilap, a *Frankfurter Allgemeine Zeitung* november 20-i számában – tehát a kormányfő németországi látogatására időzítve – jelent meg *Vita* helyett *gyűlölködés* címen egy cikk, amely kíméletlen bírálatot illeti az Orbán-kormány első száz napját. (Közli kárörömmel november 21-én a Népszabadság.) Aligha lehet bárkinek kétsége afelől, hogy honnan merítette tudomását a tekintélyes konzervatív napilap. Nem számít tehát, hogy e hírérés EU-csatlakozásunk késleltetésére, nem pedig előmozdítására alkalmas. *A cél szentesíti az eszközt.*

Újból fellapoztam *Debreceni* József Magyarország restauráció előtt című (Magyar Nemzet '94. április 9.) nagy ívű cikkét. *A prognózis '94 a szocialisták választási győzelme tekintetében letalálalat formájában, a restaurá-*

ció és a szabad demokratákkal való koalíció tekintetében pedig ugyancsak elismerésre méltó, azóta is példátlan pontossággal bejött. Az ennek következtében kialakult helyzetet felmérve, kormányra jutása után a Fidesz valóban nagy erővel kezdett hozzá, hogy a gazdasági, kulturális élet és a médiумok működésében „egyensúlyt teremtsen”. Alkotmányerejű döntésekhez nem rendelkezik a szükséges, kétharmados parlamenti többséggel. Így a kabinet nemegyszer az erőérvényesítésnek a költségvetési csap elzárásában felismerhető eszközehez nyúlt. Az ellenzéknek emiatt felhozott alkotmányos panaszait az Alkotmánybíróság lenne hivatva elbírálni, amelynek működőképessége napjainkban kérdésessé vált. Ezért az ellenzék számára is időszerű és ésszerű lenne a konszenzus legalább három alkotmánybíró jelölése és megválasztása érdekében. Az ellenzékét nyugtalanítja, hogy ez idáig nem találta meg az ellenszerét a Fidesz rámenős kormányzásának. Ezzel magyarázható politikusainak és a hozzá közel álló médiáknak kíméletlen, nemegyszer gyűlölködő hangneme.

Vannak, akik az Orbán-kabinet kormányzásában *Thomas Hobbes* alapján a *létharc* (bellum omnium contra omnes), sőt a leviatán állam (abszolút monarchia) ismérveit vélik felfedezni. E komplexum modern megnyilvánulása *Eörsi* István olvasatában úgy hangzik, hogy *állítsátok meg Arturo* *Uit*. Ezt az alaptalan félelmet igyekszik nagyon emberséges és szellemes hangnemben eloszlatni *Speidl* Zoltán (Magyar Nemzet, '98. november 24.). A Népszabadság pedig a kormányzást

lassított államcsínynek minősíti. Botor-ság! Hiszen államcsíny az államhatalomnak alkotmányellenes, gyors, erőszakos átvétele. Ugyan kitől vehetné át a törvényesen megválasztott kormány a kezében lévő és őt alkotmányosan megillető államhatalmat? Ha pedig valójában nem az ő kezében van az államhatalom, akkor az alkotmányos helyzet helyreállítása nem tűrhet lassítást.

A Fidesz meghirdetett célja: *több mint kormányváltás, kevesebb mint rendszerváltás*. Ez a jelmondat a választások során bevált. Ám így nem egészen pontos. A kormányzati célt ugyanis nem mennyiségi, hanem minőségi szempontokat előtérbe helyezve kell meghatározni és végrehajtani. Ennek szellemében fogalmaztam meg dolgozatom címét, egyúttal a követelményt, amelyet a kormánnyal szemben (választó)polgárként támasztunk akként, hogy: *több mint kormányváltás, becsülettel rendszerváltást!* Nem igaz ugyanis, hogy következmények nélküli ország vagyunk. Ez a headline kiürült. Rácáfolt a májusi országgyűlési választások eredménye. Ha a jelenlegi koalíció nem akar a rendszerváltás két korábbi koalíciójának a sorsára jutni, vagyis hogy leváltsák, úgy kormányozzon fegyelmezetten és becsülettel. Ne vegye át politikai ellenfelei gyűlölködő stílusát. Őrizze meg önuralmát. Adja meg vitapartnerének a mindenkor elvárható tiszteletet, miként azt *Orbán* Viktor a *Horn* Gyulával folytatott emlékeztető szópárbaja során, vagy miként azt *Dávid* Ibolya és *Szabadi* Béla a Keresztútzben elszenvedett gyötrelmei során tette. Majd a (választó)polgárok 2002-ben ezt az új és példamutató politikai stílust szavazataikkal fogják jutalmazni.

Bizony megviselt a késői űrutazás. Ilyen állapotban hogyan is lehetnék térben és időben tájékozott?

Balogh Zsigmond